

Verschijnt twee-
wekelijks (niet in
juni, juli, augustus,
september)
Afdelingskantoor :
1050 Brussel 5.

De Moeial

...Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, i.s.m. BSG, VO en Dienst Cultuur...

Jrg. 8, nr. 12, 26 maart 1991

Verantwoordelijk uitgever : Geert Baetens, Pleinlaan 2, 1050 Brussel

Ontwikkelingshulp

Plan International

Eén van de grootste excuses om niet te geven aan organisaties die beweren zich in te zetten voor ontwikkelingsprojecten in de derde wereld is: "Het komt toch niet terecht". En inderdaad, in vele gevallen komen giften en dergelijke in verkeerde handen, nl. bij de grote koppen van het betreffende land. Vaak ook, hoe goed de organisatie het ook bedoeld, blijft ons geld hangen in administratieve verplaatsingskosten. Plan International biedt echter een unieke kans aan mensen die de Derde Wereld effectief willen steunen.

Wat is Plan International?

Plan International is een internationale organisatie, vrij van politieke en religieuze bindingen. De opzet is om kinderen uit de Derde Wereld meer ontplooiingskansen aan te reiken zodat ze mettertijd op eigen benen verder kunnen. Een kind dat zich vandaag kan ontplooien, voorziet morgen in zijn eigen levensonderhoud, wordt onafhankelijk van hulp en kan op zijn beurt anderen helpen in hun emancipatie. Om het kind te helpen, werkt Plan International tegelijkertijd aan de ontwikkeling van de gemeenschap rond het kind. De materiële en sociale context waarin een kind opgroeit, bepalen immers in sterke mate zijn toekomstmogelijkheden. Plan International zet programma's op die ook op lange termijn noden lenigen. Ze brengen een duurzame, blijvende verbetering tot stand van de leefomstandigheden in het ontwikkelingsland. Primordiaal is dat elke dorpsgemeenschap met-tertijd "zijn" eigen project zelfstandig beheert. Zo bouwt men niet alleen scholen, ziekenhuizen e.d., men timmert ook aan zelfvertrouwen en geloof in eigen kunnen.

Hoe werkt Plan?

Konkreet wordt gewerkt met een

formule van financiële adoptie. Elke familie met een laag gezinsinkomen, die bereid is mee te werken aan de programma's, komt in aanmerking voor hulp. De kinderen uit die gezinnen worden dan als pleegkinderen vastgesteld. Door een regelmatige bijdrage (820,- per maand of slechts 27,-

per dag) te storten, kan men zo'n kind adopteren. Een pleegkind wordt gesteund tot de leeftijd van 18 jaar.

Het unieke aan de adoptie: de echte band.

Het financieel adopteren van een kind blijft niet enkel bij het

storten van een bedrag. Tussen pleegouder en pleegkind komt een hechte band. Een week na de inschrijving ontvangt de pleegouder uitvoerige achtergrondinformatie over kind en gemeenschap, compleet met een foto en persoonlijk briefje. Daarna krijgt de pleegouder de kans met zijn kind te corresponderen, zodat al gauw een warme band doet ontstaan. Ook de dorpsverantwoordelijke alsook de lokale sociale assistenten laten regelmatig weten hoe de projecten verlopen.

Wat echt uniek is aan die band is, dat de pleegouders ook de mogelijkheid wordt geboden om hun pleegkind te gaan opzoeken. Dit is iets wat de Plan-medewerkers alleen maar toejuichen, aangezien bewezen is dat zo'n bezoek voor elkeen een zeer verrijkende ervaring is.

Verder...

Elke bijdrage is steeds volledig fiscaal aftrekbaar.

Elk jaar krijgt de pleegouder in het jaarverslag een financieel overzicht van zijn bijdrage plus een verslag over de vruchten die het project al afwerpt. Die cijfers worden door een extern bureau geïnterpreteerd op hun juistheid. Van het gestorte geld wordt slechts 10% besteed aan werkingskosten, 8% aan werving en begeleiding van nieuwe pleegouders, terwijl 82% besteed wordt aan de ontwikkelingsprogramma's.

Het Plan Magazine houdt de pleegouders vier maal per jaar op de hoogte van de activiteiten en wordt verrijkt door reisverslagen van ouders die hun kind zijn gaan opzoeken.

Giften zijn natuurlijk ook steeds welkom, en wel op het rekeningnummer ASLK 001-1760000-11.

Voor verdere inlichtingen of brochures kan je steeds vrijblijvend schrijven naar Plan International, F. Laurentplein 31, 9000 GENT.

Isabelle Vandercasseyen
Bron: Plan International.

Demetrio Velastegui, 8 jaar, uit Ecuador.

Ik vond het vooral niet eerlijk dat ik kon studeren, terwijl vele kinderen nog niet eens basisschool afmaken. Ik wou iets doen, een bijdrage leveren om een kind de kans te geven zich te ontwikkelen. Plan International bood mij de kans, en nu ben ik pleegouder van twee jongetjes. Het persoonlijk contact met de kinderen geeft een

gevoel van echte betrokkenheid. Als alles vlot verloopt, kan ik in september Dieudonné, m'n eerste pleegkind, bezoeken in Burkina Faso, en ik hoop snel de kans te hebben om m'n andere pleegzoon in Ecuador op te zoeken.

Pagina 2
•Studiekring Vrij
Onderzoek

Pagina 3
•Herman
•Lezersbrieven

Pagina 4
•Agenda
•Onderwijsevaluatie
•Lezersbrief

Pagina 5
•Kultuurkrant

Pagina 6
•Strips
•Paz

Pagina 7
•International
Students
•Twaalfurenloop

Pagina 8
•Film

Uitslagen 12 urenloop

groep	aantal ronden
1 9. HILOK	404
2 13. PK	395
3 12. WK	389
4 10. SOLVAY	380
5 1. INFO-GROEP	375
6 8. IHAM	358
7 5. BLO	352
8 4. KEPS GERROM PPK RPGC	345
9 7. KINNEKE BABA	337
10 11. VRG	333
11 3. GK-TK-FARMA	333
12 14. PERS	321
13 6. VESALIUS	232
14 2. MAMA	179

Lees ook p. 7

Een studiekering Vrij Onderzocht

Binnen ongeveer een maand is het weer algemeen vergaderen geblazen binnen studiekering Vrij Onderzoek. De jaarlijkse algemene vergadering gaat gepaard met het kiezen van het bureau. Met dit gebeuren in het achterhoofd, willen wij de volgende standpunten kwijt over de studiekering en haar bureau.

Doel van de studiekering

De doelstellingen waar VO zich op dient te baseren vloeien voort uit de positie die de kring inneemt als deel van de universitaire en de vrijzinnige gemeenschap. Beide posities dienen in ogenschouw genomen te worden bij het bepalen van een beleid. Belangrijk is dat VO een relatieve onafhankelijkheid bezit, doordat zij gedragen wordt door studenten, en dus individuen die vooral verantwoordelijkheid dienen af te leggen aan zichzelf en niet aan een hogere instantie. Hun handelen wordt (in principe) gedreven door eigen ideeën en standpunten en wordt als dusdanig niet gestuurd door de belangen van andere instanties. Dit gegeven schept de mogelijkheid om een kritische positie in te nemen, zonder dat hier ernstige gevolgen, bijvoorbeeld in de vorm van persoonlijke sancties, aan verbonden zijn.

Binnen de VUB is de studiekering vooral een onderdeel van de studentengemeenschap. Haar positie daarin is de laatste jaren echter erg geïsoleerd geweest, vooral wat andere studentenorganisaties betreft. Alhoewel hierin verbetering is gekomen door contacten met het BSG en andere kringen dient de aanwezigheid van VO verder te worden uitgebouwd. Hierbij denken wij aan het Praesesconvent, de participatie aan activiteiten, organiseren van activiteiten samen met andere kringen. De imaginaire tegenstelling tussen het studentikoze en het niet studentikoze mag hierbij geen hinderpaal vormen. Vervolgens moet worden opgemerkt dat dit geen streefdoel op zich mag zijn. Het contact met andere organisaties dient voort te vloeien uit gezamenlijke interesses of belangen.

Wat deze activiteiten betreft moet men ervan uit gaan dat deze zinvol dienen te zijn. Men kan ervan uitgaan dat een activiteit een amusementswaarde moet hebben of dat deze "informatief" dient te zijn. Beide zijn naar onze mening ontoereikend.

Een derde onderliggende bevestigend bestaat erin om een

veelal slapende gedachtengang te doen ontwaken. Veelal blijkt de ideeënwereld een niet op zichzelf staand gegeven te zijn. Het verschijnsel van "luisteren en slikken" van informatie is alom verspreid. Daarom stellen wij het nut van "het aanbieden" van informatie in vraag. Men moet een poging doen om de eigen gedachtengang te prikkelen. Om de gedachten vrij te maken moet men immers eerst tot het besef komen dat de gedachten in grote mate onvrij zijn. Een mogelijk gevolg van dit besef is dat men gaat zoeken naar de parameters die deze onvrijheid bepalen. Uiteraard is dit een zeer idealistisch streefdoel, waar men waarschijnlijk slechts weinig resultaten van kan verwachten. Het is echter noodzakelijk, om een zin te geven aan de activiteiten die men organiseert. Iedereen kan, met een minimum aan engagement, een amusement op poten zetten, of informatie verstrekken. Van zodra men een stap verder zet is er een snel toenemende graad van overgave vereist. Vandaar onze stelling dat het engagement binnen de studiekering niet vrijblijvend is. Een geslaagde activiteit is er een waar men een deel van zichzelf in legt. Uiteraard vormt deze stelling geen veroordeling van noch het amusement noch de informatie. Deze aspecten hebben ook hun belang.

Vervolgens dienen de handelingen van de studiekering voort te vloeien vanuit een confrontatie van de verschillende visies binnen het bureau. Deze visies behoren globaal te zijn, en zowel het individu als de maatschappij waarin hij/zij leeft, te behelzen. Dit impliceert een discussie ten gronde over het Vrij Onderzoek, omdat dit nu eenmaal de grondslag is waaraan de kring haar bestaan ontleent. Daarbij is het onjuist het Vrij Onderzoek te aanvaarden zoals het is. Men moet er in slagen om een evaluatie te maken vanuit het standpunt der toeschouwer. Dit betekent uiteraard niet "het in vraag stellen" van het Vrij Onderzoek, omdat deze vraag een onderdeel is van een genestelde lus binnen hetzelfde denksysteem. Het enige juiste antwoord op deze vraagstelling is het Vrij Onderzoek zelf, omdat men zich binnen hetzelfde denkkader blijft bewegen. Slechts als men erin slaagt dit juk af te werpen is men in staat om de juiste propo-

ties van het Vrij Onderzoek te zien. Slechts dan kan men zien waarom, ondanks het Vrij Onderzoek, de maatschappelijke vrijheid steeds kleiner wordt.

Of deze discussie moet leiden tot een herdefiniëring van het Vrij Onderzoek, of daarentegen tot een nieuw theorema laten wij tussen beide. Een ding staat echter vast. Het VO kan geen eindpunt zijn, omdat de weg die leidt naar het vrijmaken van de mens geen eindpunt kent.

Dit zijn naar onze mening de elementen van waaruit de studiekering tot een zinvolle werking kan komen.

De praktische en lange-termijn werking

Continuïteit is voor studentenorganisaties steeds een probleem

geweest, en zal het waarschijnlijk steeds blijven. Om hieraan zoveel mogelijk tegemoet te komen is het noodzakelijk om gemotiveerde mensen aan te trekken en ervoor te zorgen dat deze zo snel mogelijk een helder beeld krijgen van de praktische kant van de studiekering. Het handboekje is hierbij een goed hulpmiddel. Het is echter noodzakelijk om de structuur van de studiekering zo duidelijk mogelijk te organiseren. Wij beschouwen dit, uitgaande van het solidariteitsprincipe, als de taak van het ganse bureau, alhoewel de gewetensbezwaarde hierin zeker een belangrijke rol dient te spelen. Aangezien deze structuur op dit moment niet goed is uitgebouwd, is het aan het volgende bureau om hieraan iets te doen. Een van de belangrijkste aspecten is de degelijke organisatie van het werkkader (d.i. alle informatie die betrekking heeft op de werking van de kring). De uitbouw hiervan kan een van de taken zijn van de nieuwe gewetensbezwaarde.

Om de inhoudelijke werking van

de kring niet in het gedrang te brengen moet deze (her)structurering, samen met andere praktische afspraken zo snel mogelijk worden afgehandeld.

Het is belangrijk te noteren dat de dagelijkse werking iets is dat het ganse bureau aanbelangt. Iedereen behoort hier zijn steentje bij te dragen, daarom is het noodzakelijk dat er in het begin van het academiejaar een taakverdeling wordt geregeld zodat een optimale basiswerking is gegarandeerd.

De Financiën

Deze vormen een jaarlijks wederkerend probleem. Er is een financieel beleid nodig om dit te verhelpen. Het opstellen van een begroting kan hierbij nuttig zijn. Dit kan gebeuren op basis van de uitgaven van vorige jaren. Het kan

bovendien zinvol zijn om de financiële regeling, door de SoR opgelegd, te evalueren. Het is ten slotte de taak van de penningmeester om op een zo regelmatig mogelijke basis de financiën te controleren. Alleen dan is het mogelijk om op degelijke wijze de financiën te beheren.

De Vergadering

Het karakter van de vergaderingen is volgens ons een van de grote problemen binnen het bestuur. De regelmatige afwezigheid van vele bestuursleden moet als een symptoom worden opgevat. Wij zijn van oordeel dat men niemand kan verplichten naar een oninteressante vergadering te gaan. Daarom willen wij, naast het niet toepassen van het betrokken statuut, ook het principe ervan laten varen. We gaan er daarentegen van uit dat een gemotiveerd en geëngageerd bureau automatisch moeite zal doen om op de vergadering aanwezig te zijn.

Deze vergadering moet een meer inhoudelijk karakter krijgen.

Bovendien is zij niet absoluut. Alles wat buiten de vergadering om kan worden afgesproken kan best er buiten worden afgesproken. De toeg van een café is dikwijls de beste vergadertafel... Uiteraard gaat dit niet op voor beleidsbeslissingen. Wel is een Hoegaarden-grenadine dikwijls een handige katalysator in het gladstrijken van meningsverschillen.

* Men wordt beschouwd als ontslagnemend als men drie keer niet verontschuldigd afwezig is op een vergadering.

Over het bureaucratisme

Elke organisatie dient zich te behoeden voor overregulatie. De neiging om alles in werkschema's en regelingen te passen is een terminaal symptoom dat starheid en rigiditeit als consequentie heeft.

De studiekering zelf behoort in de eerste plaats een broeihaard van gedachten en gevoelens, een interagerend geheel van ideeën te zijn. Wij beschouwen het bureau als een medium dat de mogelijkheid biedt deze ideeën in de aandacht te werpen. Om goed te kunnen functioneren is hiervoor een minimum aan organisatie nodig. Wij geloven dat het probleem van overregulatie zich voor een groot deel zelf oplost van zodra er binnen het bureau concrete inhoudelijke objectieven leven. Daarom is het noodzakelijk dat er in het begin van het academiejaar een beleidsplan wordt uitgestippeld, een kader waarin gewerkt kan worden. Hier wordt wel degelijk een werkkader bedoeld en geen rigied schema voor gans het academiejaar. Dat zou immers ook een vorm van overregulatie impliceren.

Deze summier gedachtenbundeling kan naar onze mening een startpunt zijn om van de studiekering een organisatie te maken die een zinvolle -niet geïsoleerde- positie bekleedt op de campus en daarbuiten, waardoor zij haar bijdrage kan leveren aan het ideeëngoed van het Vrij Onderzoek. Wij willen tenslotte iedereen die zich van ver of dichtbij betrokken voelt met het Vrij Onderzoek uitnodigen om contact op te nemen met ons of de studiekering als hij/zij de tijd hiervoor rijp acht.

Jack Van Handenhove.

Jan Boelens. (Jakke)

Het is weer prijs : het KK smijt roet in het eten !

Middernacht. 4u55; Twee zwaar gemaskerde vrouwen van het Front van Vrouwen voor Apartheid (FVA) slepen met een kan benzine over de parking. Ze naderen het door zwoel maanlicht omgeven café. Voorzichtig rondkijkend besprenkelt één van de twee de buitendeur terwijl haar nachtelijke partner de omgeving afspeurt naar onraad. Vervolgens strijkt ze een lucifer aan tegen de zijkant van het doosje dat ze enkele dagen geleden nonchalant meegrabbeelde van een tafeltje in het Sheraton en zich klaarhoudend om weg te springen van de snel om zich heen bijtende vlammen smijt ze het brandende stukje hout richting deur die al snel in een vuurzee verandert. Het hele gebouw lijkt wel een brandende olieput in Koeweit, zo hevig slaan de vlammen om zich heen...

Neen, dit is waarschijnlijk niet wat er gebeurt is met ons KK, al weet blijkbaar niemand wat er zich die zondagnacht werkelijk heeft afgespeeld. Was het een student die probeerde zijn studiejaar te redden door de wegen naar afleiding in vuur te zetten? Enkel de pyromanen of Godje kunnen ons het juiste antwoord verschaffen.

Ook een antwoord op de vraag waarom alles in ons 'sociaal restaurant en cafetaria' zo duur is geworden moet ik jullie schuldig blijven. Wel is het duidelijk zo dat bepaalde verkozenen in de SoR hun belofte van geen nieuwe prijsverhogingen blijkbaar niet kunnen of willen nakomen. Natuurlijk zijn de prijzen van de grondstoffen en de urenlonen weer gestegen, maar er zijn weinig sociale restaurants waar men 90 frankes moet neertellen voor een eenvoudige maaltijd. Bij de post of in het ministerie eet men hetzelfde goedje bijvoorbeeld voor zo'n 40 frank. En ook diegenen die enkel tijd hebben om boven een broodje te verorberen moeten in de toekomst meer neertellen voor hun lunch. Maar ja, van een student begint men te verwachten dat hij kapitaalkrachtiger is dan een bediende. Leve de democratisering van het onderwijs !!!

Herman

Moeial goes English ?

Nieuwe aanpak, alles goed en wel, maar overdrijf nu toch niet, beste redactie. Ik heb helemaal niets tegen Engelse artikelen in de Moeial, maar een hele voorpagina in 't Engels is toch wat te veel van het goede. De Moeial is bij mijn weten nog steeds een Vlaams krantje. Misschien was het de

bedoeling te doen opvallen dat er nu engelstalige medewerkers bij de redactie kwamen, wel, dat is jullie dan maar goed gelukt, maar het zou even goed geweest zijn indien slechts één van de artikels frontpage had gestaan. Dan was er tenminste nog plaats geweest voor wat Nederlands. Nu had ik

het gevoel dat de Moeial een Engelse versie uitgebracht had en ik de verkeerde in de handen geduwd kreeg...

Nou ja, hopelijk hebben jullie terwijl zelf al ingezien dat het er niet erg gelukkig uit zag en valt dit niet meer voor...

Voor de rest wil ik de redactie

wel een pluim geven : de Moeial is de laatste keren echt leesbaarder geworden, en dan bedoel ik niet het lettertype of zo, maar de inhoud en de lay-out : puik werk. Go on this way !!!

Mario De Vulder.

Elke dode is er één te veel.

Wij eisen dat de erkenning van LVSV in vraag wordt gesteld.

Volgend praesescriven zal er gestemd worden of LVSV nog aan de VUB zal mogen vertoeven. Aanklacht :

1) LVSV heeft een provocatorisch pamflet geschreven dat met democratie niets meer te maken heeft. Zij verdedigt een slachting van 150.000 burgers. Roept op tot steun aan de oorlog van de alliantie van de dictaturen en van de barbaarse Westerse, kapitalistische regimes tegen het nederige, onschuldige Iraakse en Arabische volk.

Wij menen dat dit niet langer kan en dat elke dode er 1 teveel is. LVSV daarentegen gaat over lijken, zgn. voor de 'goede', maar vooral 'liberale' (m.a.w. kapitalistische) Amerikaanse zaak.

2) LVSV heeft verscheidene kringen overplakt met hun nog provocatorischere affiche voor het debat met Jean-Pierre Van Rossem. Dit afvallig element uitnodigen, dat verscheidene jaren wagens druggebruik, valsheid in geschriften en oplichting op kosten van de gemeenschap zijn buik heeft gevuld in de nor, is een schande voor de Vrije Universiteit van Brussel en een gevaar voor onze democratie en het podium in Aula Q.

3) Wij verdenken LVSV er sterk van de vlaggen van MLB, nl. een Palestijnse, een communistische en zelfs een Belgische op het vredeskamp van BUG te hebben gestolen. Wij begrijpen dat deze vlaggen zeer gegeerd zijn, maar volgens ons is dit niet de reden van de diefstal. Wij verdenken LVSV ervan dat zij deze vlaggen hebben gestolen, omdat zij zich storen aan deze symbolen van democratie en vrijheid. Voor al deze beschuldigingen hebben wij tot nu toe nog onvoldoende bewijsmateriaal gevonden, maar wij menen dat

voor iedereen wel duidelijk zal zijn dat zij het waren; lees hun pamflet er maar eens op na. Trouwens, wie zou het anders kunnen zijn ?

4) Verder heeft LVSV vernielingen aangebracht aan de grote borden 'geen oorlog om olie' die zich bevonden op het kamp voor vrede achter het K.K. Het blijkt dus eens te meer dat die bloeddorstige LVSV'ers geen kaas hebben gegeten van democratie. Onverdraagzaam als zij zijn, zoeken zij zelfs liefst enkele gemakkelijke pacifistische slachtoffers om hun honger naar vernieling en dorst naar bloed te stillen.

5) De oproep die door Jean GOL en ander extreem-rechts gespuis in België werd gelanceerd, namen LVSV'ers zonder schroom over, terwijl iedereen weet dat deze heren in kostuum een betoging hebben georganiseerd ter ondersteuning van het oorlogsgeweld, het winstbejag, de volkerenmoord en de kapitalistische uitbuiting van de Derde Wereld. Bovendien werd er op deze betoging volop met Amerikaanse vlaggen gezwaaid, wat ten eerste in strijd is met de Belgische wetten die racistische en fascistische propaganda verbieden.

6) Verder hebben wij uit de mond van de Führer van LVSV kunnen vernemen dat hij niet begrijpt waarom NSV aan de VUB verboden is. Wij hadden van LVSV eigenlijk niets anders verwacht, daar zij het woord democratie niet tenvolle begrijpen. Volgens de Führer is het niet democratisch zulke mensen de mond te snoeren. NSV overschrijft echter de limieten van de democratie : zij eisen nl. dat een bepaalde groep uit België worden gestolen of toch op zijn minst alle rechten worden ontnomen. Zij eisen m.a.w. de afschaffing van de democratie.

Volgens LVSV is het dus niet

democratisch mensen het zwijgen op te leggen die de democratie willen afschaffen.

Omwille van deze 6 povere redenen denken wij dat het beter is LVSV van de VUB te gooien, temeer daar deze redenen niet een toevalligheid zijn, maar eerder een voortvloeisel uit de ideologie die LVSV er op nahoudt.

Wie aan de VUB heeft ooit mogen meemaken dat LVSV een aktie tegen racisme opzette of dat zij zich distantiëerden van de verschrikkelijke regimes ondersteund door de VS in bv. Chili, de Filipijnen, Marokko, El Salvador, Turkije, Columbia, Peru, Zuid-Afrika, ... Dit is ook logisch. Vermits zij 'liberaal' zijn, interesseert hen ook geenszins de mens die achter de economie zit, de arbeider die in de fabriek moet zorgen dat de patroon op het juiste moment zijn produkt heeft en vooral zijn daaruit voortkomende winst (althans in het geval dat de kapitalist zijn verkoop realiseert). Wat kan het de liberalen of de LVSV'ers schelen dat de man in Brazilië zijn gezondheid naar de maan helpt om de rubber te produceren voor de autobanden van de Mercedes, waarmee zij door de bochten slippen. Liberalen gaan over lijken, niet communisten, zoals men steeds tracht te doen geloven. Het zijn noch de 'liberale', kapitalistische regimes die de economie van heel Afrika, Zuid-Amerika en een groot deel van de Aziatische landen om zeep hebben weten te helpen. Waar sterven er nu mensen van de honger ? In het communistische China of in het Belgische, kapitalistische Zaire? Waar zijn de verschrikkelijke massagraven te vinden ? In Roemenië of op de geëscendeerde video van de toch wel bij het kapitalisme aanleunende CIA? Waar zijn de beelden van honderdduizenden Iraakse slachtoffers? Niet op de Belgische

T.V., maar in 't echt !

Kortom, wij denken dat LVSV de principes van democratie, socialisme en communisme trachten te ondermijnen en dat zij daarom in geen geval nog moeten kunnen rekenen op de accommodatie van de VUB. Wij menen zelfs te moeten overgaan tot de volledige uitsluiting van alle LVSV'ers op de VUB.

Wat wij verder niet meer zullen tolereren, is een debat georganiseerd door Sam Biesemans, die wij verdenken van lidmaatschap van het LVSV, met enkele hoogstaande personen zoals Annie Nijs uit De Broek. Zulke mensen kunnen dan misschien wel genieten van een zeker respect omwille van hun grootste titels, maar wij kunnen niet akkoord gaan met het feit dat er aan de VUB aan 'partijpolitiek' wordt gedaan. Dit is in geen enkel opzicht bevorderlijk voor de ontwikkeling van een ruimere geest onder de studenten van de VUB. Vooral niet wanneer men PVV'ers tolereert (bv. op dat debat) en PVDA'ers niet (bv. met een camionette op een vredeskamp), dit geeft blijk van een gebrek aan pluralisme.

Indien dit aan de VUB nog zo doorgaat, denken wij dat het nodig is zelfs maatregelen te nemen tegen Sam Biesemans, Marcellis, ... Zij worden zo stilaan een gevaar voor onze democratie.

Wij sluiten hier af onder het motto 'Eén dode is er één te veel, maar onder LVSV kunnen er geen doden genoeg vallen!' en laat ons verder hopen dat Amnesty International nog veel affiches zal drukken voor de slachtoffers in Irak.

Ziehier een hetze zoals die al meermaals tegen MLB is gevoerd onder leiding van LVSV, alleen zijn wij misschien wat braaf en onwennig, maar het is voor ons de eerste keer.

Voor MLB, Jeroen.

R.B.'s café- verkrachtingen

Een paar weken geleden pakte de Moeial uit met een nieuwe vorm en wou tevens ook qua inhoud (kwaliteit van de artikels, diversiteit, e.d.) het niveau verhogen. Dat is toch wat ons verteld werd, en een bewijs daarvan is de enquête die in Moeial 10 verscheen. De Moeial wil duidelijk de Leuvense Veto achterna, en dat is als een compliment bedoeld. Of de huidige redactie daar in zal slagen is een ander paar mouwen. Vooral met medewerkers als R.B. wordt het niveau sterk naar beneden gehaald.

Kijk, niet de persoon in kwestie ergert mij (alhoewel steeds meer...), wat ik compleet belachelijke waanzin vind (en zeker niet ik alleen), zijn zijn verslagen over cafébezoekjes. Zijn eerste verslag (over Azart), kon nog enigszins over de boeg. Het is ook begrijpelijk dat de opening van een nieuw café in de omstreken opgenomen wordt in onze Moeial. Maar dan volgde het artikelje over het Complex, wat bij mij al m'n haren overeind deed staan. Niet alleen is het artikel overbodig, aangezien het Complex voldoende gekend is, het is bovendien helemaal niet informatief en zeker niet kritisch. Het enige wat R.B. doet is het interieur flauw beschrijven en dan stomme algemene opmerkingen maken in de trant van "de soms wat tragere bediening heeft te maken met de drukte die hier meestal heerst".

Wat echter volledig de spuigaten uitliep en wat mij ertoe aanspoorde pen en papier te pakken om te reageren, was zijn cafébezoek "Het Kultuurcafé" uit vorige Moeial. Zeg nou zelf, neemt R.B. zichzelf wel serieus? En wat bezield de redactie van de Moeial in hemelsnaam om zo iets te publiceren? Naar traditionele gewoonte is de beschrijving - want zo noem ik het: beschrijving - beneden alle peil, terwijl ons KK toch véél beter verdient. Maar wat mij de muren op doet lopen zijn zinnen zoals "Zij die dit niet doen (regelmatig over de campus wandelen) zullen wel al over het KK hebben horen spreken. Voor hen een kleine lokatie: het KK is gelegen..." Mensenlief, dat is toch waanzin?!?!? Ieder een die hier aan de VUB ingeschreven is kent het KK, en zelfs zij die er nog nooit een voet hebben binnengezet (zijn er zo wel studenten???) weten het toch tenminste stáán. Bovendien ver-

kracht R.B. ons ontmoetingsoord bij uitstek op zo'n mate, dat het mij en al de andere trouwe KK-rotten pijn doet het "artikel" te lezen. Indien dit artikel in een informatiebrochure over de VUB voor eerstekenners zou staan, zou het KK wel zijn deuren mogen sluiten: bij het lezen van zo'n beschrijving raakt men eerder gedemotiveerd om er heen te gaan dan andersom. Is dit dan echt de bedoeling?

Als de redactieleden van de Moeial achter zo'n artikels staan, vrees ik echt het ergste voor de toekomst van het krantje. Als je schoon schip maakt met een slechter verleden, doe het dan goed, en leg deze R.B. een taak op die hij gemakkelijker aan kan en die ons niet raakt. Artikels schrijven is duidelijk niets voor hem, want als ik mij niet vergis, is R.B. de afkorting van Rudi Bettens, de auteur van "Fantasy in de hedendaagse strips", "De avonturen van Jimmy Van Doren", e.d. Aan de stijl te beoordelen is het niet moeilijk te weten dat het hier om één en dezelfde persoon gaat. Misschien zou die Rudi kunnen overwegen om zijn schrijfmisbaksels in de toekomst te ondetekenen met "Uw persoonlijk Slaafje". Dan zou de stijl van zijn artikel pas écht gedefinieerd zijn.

Kaatje Daens

agenda

van 26 maart
tot 16 mei

dinsdag 26 maart

- BSG-verkiezingen
- Limburgia: Algemene ledenvergadering
- FA-film: 'Wild at Heart', 20.00, Qc
- Farma-kwis, aud. Piet Brouwer
- Antverpia-ontgroeningscantus, BSG
- VSKM ism UPV: 'Verder studeren, een toekomst voor u en de anderen', zaal Diepenbeek, Mechelen.
- KBS: Avant Première 'The Silence of the Lambs', 20.00, Qa+Qc

woensdag 27 maart

- BSG-verkiezingen
- WK: brouwerijbezoek Hoegaarden
- Solvay-film: 'Wrong bet', 20.00, Qd
- Kinneke Baba, WL & FA: PopPoll, BSG
- 4de doc: laatste 100-dagen
- DK: Filmreeks 'Flamme dans mon coeur: Cria Cuervos', 20.00, Qa
- VSKM: Opvang Mechelse studenten v. studiedag Wetenschappen

donderdag 28 maart

- BSG-overdrachtscantus, BSG
- GK: ontgroening
- WK-film: 'The naked gun', 20.00, Qc
- DK: concert The Works + Fuij, 21.00, KK

vrijdag 29 maart

- AVSG-ontgroeningscantus, 20.00, De Kloek
- AZ-TD
- VSKM: Alg. Vergadering

zaterdag 6 april

- de Vaganten: cantus, 20.00, Oude Kerk SABerchem

woensdag 17 april

- Manu Juventa: TD, 20.00, HRIIPB, Jette.

donderdag 18 april

- Hilok-Gerrom: BSG

zondag 21 april

- KEPS-overdrachtscantus, BSG

maandag 22 april

- OP-ontgroeningscantus

dinsdag 23 april

- Folklore Academie-cantus, BSG
- Al-KIB-film 'Le Grand Bleu' (lange versie), 20.00

woensdag 24 april

- Campina: TD, 22.00, BSG

donderdag 25 april

- WK-ontgroeningscantus, BSG
- BM: A.V. + cantus: 19.00, Relais
- PK-film 'Spaceballs', 20.00, Qc

maandag 29 april

- VG-film 'The Livés and Loves of a She Devil', 20.00, Qc
- PK: cantus, BSG

dinsdag 30 april

- MLB-film 'Potemkin', 20.00, Qc

woensdag 1 mei

- PPK-overdrachtscantus

donderdag 2 mei

- Antverpia-film

maandag 6 mei

- Campina-film

dinsdag 7 mei

- PK: info-namiddag voor de 2de kan, i.s.m. bedrijfsverleid
- KIB-film 'Cry Baby', Qc

woensdag 8 mei

- KBS-film 'We're No Angels', 20.00, Qc

donderdag 16 mei

- WK: overdrachtscantus, BSG

SvS informeert

Onderwijsevaluatie

Op de Raad van Beheer van 19 februari 1991 had de bespreking en goedkeuring plaats van het voorstel ingediend door de onderwijsraad met betrekking tot het evalueren van de aan de VUB gedoopte kandidatuurcolleges.

In de loop van de maand mei zullen alle kandidatuurstudenten per gedoopte vak een aantal vragen worden voorgeschied met betrekking tot die gedoopte vakken.

Deze enquête dient door de studenten ingevuld te worden, waarna de vragenlijsten door de dienst EDUCO zullen worden verwerkt.

Met deze enquêtes loopt de Vrije

Universiteit Brussel vooruit op het "mammoet-decreet" van ons aller vriend Daniël Coens, momenteel gemeenschapsminister van onderwijs. Immers het decreet voorziet in een vijfjaarlijkse evaluatie door de universiteiten van alle gedoopte cursussen (art. 121 ontwerp van decreet met betrekking tot het universitair onderwijs, dd. 6 maart 1991).

De enquêtes kunnen naar de toekomst toe, in de Onderwijsraad werd gesproken vanaf 1992, een middel zijn om "probleem"-cursussen of -colleges op te sporen en zo bijsturingen door de academische overheden mogelijk te maken. Misschien zal het ook de

eigenaardig lage slaagcijfers in bepaalde studiejaar kunnen verklaren.

Voor de professoren kan het een nuttig instrument zijn, daar zo kan nagegaan worden of de studenten een voldoende voorkennis bezitten of om na te gaan of een cursus op een begrijpelijke wijze wordt gedoopt.

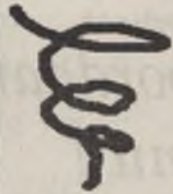
Om de studenten te beschermen tegen eventuele woedeuitbarstingen of wraakacties van de door de enquête misnoegde docenten, werd besloten om de resultaten van de vragenlijsten pas in de maand september vrij te geven.

Voor het samenstellen van de

enquêtes werd voornamelijk beroep gedaan op vragenlijsten die reeds gebruikt werden aan onze zusteruniversiteit, de Vrije Universiteit Amsterdam en aan andere Belgische universiteiten. Het minste dat we kunnen zeggen over de vragenlijst is, dat het pedagogisch verantwoord is (zo werd mij toch verzekerd).

Hopelijk werken alle kandidatuurstudenten aan de enquête mee, zodanig dat er een reëel beeld wordt gecreëerd van wat jullie vinden over uw "geliefde" docenten en hun wijze van doceren.

Namens SvS,
Jean Marie de Meester
lid Raad van Beheer.

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y & DIENST KULTUUR VUB

02 / 641 23 25 (23 26)

EXPO

"BURNED PAPERS" V. D. D. L.E.V.I.

"... wanneer een akteur een rol speelt, vraagt hij dat wij de indrukken van het voorgestelde ernstig zouden nemen. Hij vraagt ons te geloven dat het personage dat wij te zien krijgen de getoonde attributen werkelijk bezit, dat de uitgevoerde activiteiten effectief deze zijn die worden gesuggereerd en, in het algemeen, dat de dingen zullen zijn zoals ze worden voorgesteld.

In hetzelfde perspectief neemt men aan organiseert "ter intentie van de andere", om te draaien, om te zien in welke mate en hoe wil dat "de ander" het voelt en verward geraken, dat hij zelf gelooft eigenlijke werkelijkheid is."

dat de akteur zijn voorstelling geeft en Het is echter nuttig dit perspectief even de akteur zelf gelooft in wat hij voorstelt beleeft. De akteur kan in zijn spel zo dat de werkelijkheid die hij voorstelt, de

"... Misschien is de echte misdaad van geld steelt van zijn slachtoffer, dan dat dat de gedragingen en de schijn van de burger alléén aan de burger zouden toebehoren - in twijfel trekt. Een koelbloedig professioneel kan cynisch vijandig zijn tegenover de verwachtingen van zijn cliënteel; de bedrieger echter is in staat de goede brave burgerlijkheid in zijn geheel te verachten."

Citaten uit "The presentation of self in everyday life" Erving Goffman

Tegelijkertijd met 'Burned Papers' wordt in het Atelier Art'senaal de installatie 'At the same time' van JO HUYBRECHTS getoond.

Opening in het Atelier Art'senaal 'Burned Papers' (I) & 'At the same time' Witte Patersstraat 4 1050 Brussel (200m van de Galery)

Vrijdag 19 april - 19u

Opening in de Galery' VUB 'Burned Papers' (II)

Triomflaan toegang 6 1050 Brussel

Vrijdag 19 april - 21u

AT THE SAME TIME

De tentoonstelling loopt van 19 april tot 17 mei

De Galery is open elke weekdag van 12 tot 17u, het Kulturkaffee van 12 tot 24 u
Het Art'senaal is te bezoeken na afspraak in de Galery' 02/641 30 87

FILM

Flamme dans mon coeur

In deze reeks ligt de klemtoon op de aktrice als auteur.

Geraldine Chaplin in **CRIA CUERVOS** ('76)
Carlos Saura, 16mm, 97'

In **Cria Cuervos** vertolkt Geraldine Chaplin de rol van de overleden moeder van Anna, een achtjarig meisje dat door haar tante wordt opgevoed, maar weg droomt in herinneringen.

Woensdag 27 maart
Projecties telkens om 20u Aula
Q, inkom 50 fr.

LEZING

DI 21 april 19.30u Gebouw B VUB
20/50fr
Lezing: Het zwart, sluler van het licht
A. Philippot-Reniers

SARAFINA!

The Music of Liberation

De anti-apartheidsmusical van dichter-componist Mbongeni NGEMA en saxofonist Hugh MASEKELA, twee gerenommeerde Zuid-Afrikaanse artiesten.

Sarafina is een aangrijpende musical, over de studentenopstanden van Soweto in 1976, een zwarte bladzijde in de geschiedenis van Zuid-Afrika.

Na een overweldigend succes in tal van wereldsteden waaronder ook Johannesburg is deze musical nu ook te zien in het Koninklijk Cirkus te Brussel

Voor 28 april 15u en 28 april 20u alsook 30 april 20u heeft de Dienst Cultuur kaarten voor studenten en personeel aan -10% (korting op de categorie naar keuze bij een reservatie op de Dienst Kuituur vanaf 20 kaarten, prijzen 1300,1200,1100,950,700,500)
Besprekingen op de dienst cultuur gebouw Y van 9u tot 17u.

Einddatum reservatie vrijdag 5 april.

CONCERTS

THE WORKS & FUJIF

Louis Colan en Gene Velocette zijn geen onbekenden meer binnen het landschap van de muziekwereld.

Sinds het overlijden van Xero Slingsby gingen The Works hun eigen weg en werkten samen met Peter Vermeersch (Flat Earth Society), The Simpeltones en een ganse reeks jazz- muzikanten. Zij toerden onlangs ook door Europa met Vaya Con Dios en komen nu als duo de pré-blok-fuif inzetten. Lets dance.

Donderdag 28 maart - 21u
Kulturkaffee - gratis

STRUGGLER

'Dit is Belgisch', opgericht in '79 en hebben dit alles overleefd.

Vier jongens uit de kempen die na wat hoogtes en laagtes terug op de planken staan, en dit met volle goesting!

Vorig jaar werd er hard in de studio gewerkt en nu zijn ze klaar voor de podia

E.J. :drum B. Ruud : bas Loverboy : gitaar, zang
Danny Es : gitaar, zang

Donderdag 14 april - 20u
Kulturkaffee - gratis

EXPO

De tentoonstelling SCULPTURALE KERAMIEK door de Poolse keramiste, Lucie Wierzchucka, in de centrale bibliotheek VUB gebouw B&C is te bezoeken elke werkdag van 9 tot 21u - de zaterdag van 10 tot 16u - dit tot 15 april.

Ten gevolge van een brand zondagnacht in de inkom van het kulturkaffee hebben we het concert van do 20 maart, het Patricia Beysens Int. Quartet, moeten annuleren. Terwijl u dit leest draait het kaffee reeds weer op volle toeren!

Vandersteen is dood! Leve Suske en Wiske?

Kunst of consumptieproduct?

Verleden jaar stierf op 77-jarige leeftijd Willy Vandersteen. Hij was één van de grote grondleggers van de Belgische striptekortuur en er zullen weinigen zijn in België, die hem niet kennen. Zijn bekendste reeks, "Suske en Wiske", heeft miljoenen-oplagen over heel de wereld, al gaat het leeuwendeel naar de Nederlandstalige markt.

Ondanks dit succes zit het vanuit het oogpunt van sommige striplezers toch niet snor met de reeks. Reeds in 1971 nam Paul Geerts de reeks over van Vandersteen, al bleef deze nog een grote inbreng in de scenario's en de grappige scènes. Maar zoals het met alles gaat, sleet de invloed van Vandersteen met de jaren. De gevolgen bleven dan ook niet uit. De verhalen en de personages begonnen in het midden van de jaren tachtig steeds grotere wijzigingen te ondergaan. Steeds meer werd er rond thema's uit de actualiteit gewerkt, en dan wel op een zodanige manier ze het soms op ware propaganda- of publiciteitsuitgaven gingen lijken. Deze verhalen, en de bedoeling die er achter schuil gaat, zijn niet altijd slecht, maar soms gaat er een politieke ondertoon achter schuil, die vaak veel te ver gaat voor dergelijke reeks, die toch voor kinderen bedoeld is. Men kan haast de vraag stellen of de commercialisatie van "Suske en Wiske" een misbruik van politieke en economische groepen heeft meegebracht. Of verandert de reeks langzaam maar zeker naar een vorm van sluikreklame?

Naast de thematische nummers verschijnen er gelukkig ook nog verhalen met een meer sprookjesachtige achtergrond. Deze laatste brengen alleszins een vernieuwend karakter, daar de meeste onderwerpen, zoals in vroegere nummers gebruikt, de grenzen van de originaliteit hadden bereikt. De belevenissen van Suske en Wiske in deze wereld met een minimum aan legenden en sprookjes lijken hiermee wel volledig tot het verleden te gaan behoren.

Paul Geerts schijnt nu wel min of meer zijn draai te hebben gevonden met de reeks. De treints worden vaster en lijken te verbeteren.

Het zijn niet enkel de scenario's die aan deze veranderingen onderhevig lijken te zijn. Ook de personages maakten een karak-

tereolutie door. Suske en Wiske zijn niet echt volwassener geworden, maar soms is de tegenstrijdigheid in hun gedrag te groot. Wiske schijnt enerzijds nog steeds te spelen met Schanulleke (ooit Schabolleke en Schalulleke), terwijl ze anderzijds de kuren van een tiener begint te vertonen, die Schanulleke als een geluksbrenger zou behandelen.

Ook Suske staat op de tegenstrijdigheid tussen tiener en kind. Dit gebeurde ook reeds onder Vandersteen, maar minder uitgesproken. Deze veranderingen vallen misschien niet op bij een kind, maar als ze zo verder evolueren zal er toch ooit een keuze moeten gemaakt worden.

Van alle figuren heeft Lambik wel de grootste metamorfose ondergaan. De figuur, gebaseerd op een type Antwerpenaar, begon zijn carrière als een soort van opschepper en dorpsgek met een gouden hart. De huidige Lambik heeft echter zijn jovialiteit erbij ingeschoten en is nu eerder een

dikkenek met een gouden hart, maar met een meer dominant karakter dan weleer. Misschien heeft Paul Geerts niet helemaal de ervaring en mensenkennis van zijn voorganger meegerekend.

Jerom bleef, net als prof. Barabas en Krimson, haast ongewijzigd. De enige verandering is de technologie, die gebruikt wordt. Ook de stripwereld staat op dit vlak niet stil.

Sidonia lijkt wel de enige, die de transformatie in positieve zin heeft doorgevoerd. In de eerste nummers speelde ze een vinnige, actieve rol en ging ze vaak ook tot actie over. Achteraf degradeerde ze tot een zorgzame huismoeder, die enkel nog ongerust was over Suske, Wiske en haar geliefde Lambik. Ze is nu nog steeds een achtergrondfiguur, al krijgt ze een meer actieve rol te spelen. De vrouwenemancipatie is ook hier doorgedrongen.

Het grootste verlies van de reeks is de manier waarop grappige situaties werden aangebracht. Het lijkt erop dat de zwier waarop dit gebeurde samen met Vandersteen stierf. De moppen zijn nu meer geforceerd en de originaliteit laat ook de wensen over.

De vraag blijft nu of "Suske en Wiske" hun rol als onderdeel van de 8ste kunst zullen blijven spelen, of dat ze deel gaan uitmaken van een consumptiegericht product. Het valt af te wachten hoe Paul Geerts verder evolueert, en of de nu 227 afleveringen lange reeks niet aan zijn einde is gekomen na al die uitputtende jaren in de stripwereld.

Rudi Bettens

Ni Keef bij voorbaat Meer koorddansers nu!

Hallo. **AMBITIE** en oude rock-platen, wat hebben die met elkaar te maken? -Waarom zouden ze iets moeten maken? -Waarom moet überhaupt iemand ooit iets maken? -Waarom kunnen we niet allemaal in ons gezellig nestje zitten rondraaien, dik ingepakt naar links en rechts loerend en nooit meer dan 1 voet per dag verzetend; en slechts als het echt nodig is iets vernietigen, laat staan er ooit toe te komen iets te maken, microgolfovans bijvoorbeeld, of zoals god: de sinaasappel, onzinnige thesissen en andere flip-

Sidonia lijkt wel de enige, die de transformatie in positieve zin heeft doorgevoerd. In de eerste nummers speelde ze een vinnige, actieve rol en ging ze vaak ook tot actie over. Achteraf degradeerde ze tot een zorgzame huismoeder, die enkel nog ongerust was over Suske, Wiske en haar geliefde Lambik. Ze is nu nog steeds een achtergrondfiguur, al krijgt ze een meer actieve rol te spelen. De vrouwenemancipatie is ook hier doorgedrongen.

wilde weten niet beseffende dat men juist over een volledig lege geest moet beschikken om zo tot een geweldige vreugdeuitbarsting, besnuffeling van 's kats uitwerpselen en wijsheid te komen. Diepe Zucht. Wat was ik een kind. Echte mensen namelijk, de enigen die als volwassene kunnen worden beschouwd al zijn ze 3 tot 77, weten dat niemand een doel heeft, dat zij die beweren dit wel te hebben zichzelf iets voorliegen, dat iedereen in even Kafkaïaanse situaties rondzwervt, voortgaat, naar een groot roze licht staart tot zij/hij beseft dat dit het uithangbord van de plaatselijke slager is, dat wij allen losgeslagen zielen zijn niet eens op zoek naar de andere helft van ons siamese of hermafrodiete geheel, dat wij dus **ALLES KUNNEN DOEN** en toch **GEEN STAP VOORUIT** komen. Edoch, is dat niet prachtig? Is dat niet geweldig? Is dat niet, zoals mijn broertje zou zeggen, de **VPRO** op zondagochtend? Wij kunnen alles doen, mogen alles doen, worden toch niet bestraft, bereiken toch niets en zijn dus volledig vrij alles voor ons plezier te doen! Klim dus in uw nachtlampje en laat het in uw keuken regenen, want alles wat we moeten doen is blij zijn.

Uw Gele nachtkoe
PS. En voor de stijve gevoels-onwennige lezers onder u: men kan beginnen met zich eens ferm in de nek te krabben en 'On The Road' van Jack Kerouac te lezen. En als mama bezwaren maakt, zet Ruby Tuesday, Rolling Stones op: 'Don't question why she leaves to be so free / She'll tell you it's the only way to Be / She just can't be chained / To a life where nothing's gained / And nothing lost / At such a cost.' Die bezemsteel zult u uiteraard zelf moeten verantwoorden.

Skiën te Val Thorens

29/3 - 7/4

Nog 2 plaatsen vrij!
Prijs: 9.000 BFr., inbegrepen: trein (H/T), verblijf, groepsverzekering.
Vertrek: nu vrijdag 29 maart om 20.54 uur Brussel-Zuidstation.
terug: zondagmorgen 7 april.
Inlichtingen & inschrijvingen: Michael Pinto, 02/375.01.68

SVS

De SvS-afgevaardigden in de Raad van Beheer en de Sociale Raad zijn op volgende plaatsen te bereiken:

Yves Goister, lokaal Polytechnische Kring

Iris Merveille, lokaal Pers en Communicatie (plvw Peter Goyvaerts)

Jean Marie de Meester, lokaal Vlaams Rechtsgenootschap
Anita Lelieur, Campus Oefen-

plein
Filip Moeykens, sec. ESP
Voorzitter SoR (Nic Van der Marliere): bureau Voorzitter SoR
Ondervoorzitter SoR (Bert Mosselmans): bureau Ondervoorzitter SoR
(elke dag van 11.30-12.00 uur te bereiken)

De andere SvS-afgevaardigden SoR zijn eveneens op bovenstaande plaats te bereiken.

No More "Honey Moon" for Couples

Jeremiah Sheki-Sheki de Gaulle Palakatuia JEKESANI is an African student who has lived in Belgium with his wife and three children for the last seven years. He has already obtained three postgraduate diplomas from three different schools at VUB (and one from his country) and is now working on his fifth.

Muhamad Iqbal Khatri Ali Salim al-KHALID is an Asian student who has lived in Belgium with his wife and five children for the last fourteen years. He has four postgraduate diplomas, two from VUB and two from his country. He has been working on his Doctorate diploma for the last twelve years.

Chang Fu Li Xiao Xiang MING is from the far east, and has lived in Belgium with his wife and one child for the last three years. He has one postgraduate diploma from his country, and he has been working on a VUB postgraduate diploma ever since he came.

Such run the curriculum and personal data of some of the international students. They have nothing in common, apart from UCOV.

A lot has been said about in-

ternational students, some of it positive, but perhaps a lot more on the negative side. For instance, there has been some concern in some quarters about the communicative ability of some international students who, it has been alleged, can neither write nor orally communicate in the international lingua-francas, French, English, Dutch (or Flemish), etc. There have also been allegations to the effect that some international students are only in Belgium as "economic" refugees, and that they are merely taking advantage of the Belgian social security system.

There have also been cases of international students, apparently, not knowing the difference between "Borrowing" and "Being Granted", have gone away to their countries without settling their debts. On the other hand, some international students have alleged that they have not been granted the same benefits as Belgian students. And perhaps expecting too much, some married international students want their spouses and children to be entitled to meal cards, apart from the other benefits, like university housing and medical insurance.

It was with the plight of married international students in mind that one of our reporters went to interview Patrick Boeckstijns of UCOV.

On the question of the plans and help UCOV can give and has rendered to alleviate the hardships faced by students who come with their spouses and children, Patrick said that in most cases, there is nothing UCOV can do to ease the problems.

Only bonafide VUB students can have the privilege of a meal card, and the privilege is subject to the approval of a university board. Asked about how the board could decide who deserved a meal card, he said they depended on the information proffered by the concerned student. He was also quick to point out that if both spouses are VUB students, they could separately apply for meal cards for there are no joint or family meal cards. In either case, children are the concern of those who brought them here.

On housing, he said in future (he did not specify when) the policy will be that non-VUB students will not be given university accommodation. Asked to clarify,

Patrick said that university accommodation will be for individual students and not for those who have families, unless both the spouses are VUB students. This, he said has been necessitated by complaints from other international students who found themselves with no proper lodgings as families took up space that could cater for double the number, sometimes more. He added that after deliberations, the university housing board agreed with the students' complaints that university accommodation should be for "single" students only, unless both spouses are students. Nevertheless, UCOV will do everything possible to help those with families acquire accommodation near the university.

On medical insurance, he said that a sizable number of international students do not care about insuring themselves against health hazards: first, because they do not have such insurance in their countries, second, some students feel it is just a waste of money, and third, other students feel that if they get ill or are involved in an accident, it is something that was

already written by God. Patrick said such students usually found themselves with medical bills running into thousands of BF's, and the first thing such students usually do is run to the doorsteps of UCOV. This, he said, brings a lot of administrative problems. He emphasised, however, that all those with medical insurance have their money reimbursed.

On the question of loans, he said that some international students have taken such privileges to be grants, while others have swindled UCOV out of large sums of money and disappeared with it. In most cases, it was after such students were well out of Belgium that UCOV discovered that it had been conned. Patrick also said that he was aware that there were some students who needed such help, but it was not unusual that the needy did not come forward for the reason of pride, or that they did not know that UCOV offered such service.

However, he said that the biggest problem was one of distinguishing fortune seekers from genuinely needy international students. Felix Banda.

De Twaalf-urenloop

HILOK wint, PK tweede

Dit jaar werd voor de vierde keer de 12 urenloop gehouden. De organisatie lag dit jaar in handen van HILOK en Solvay, die het niet nagelaten had enkele sponsors aan te trekken, wat de lichtelijk overdreven reclame in een Belgisch Sportblad wel duidelijk maakte. Onder de deelnemende groepen tekde men niet alleen kringen van de VUB, ook IHAM-Mechelen nam dit jaar voor de eerste keer deel aan het gebeuren.

Even na twaalf uur 's middags, na wat kleine vertraginkjes, werd het startschot gegeven voor dit groots opgezette sportgebeuren. Al gauw viel de eenzame dame op, die aan een laag tempo, in vergelijking met de andere deelnemers, de 600 meter lange omloop keer op keer begon af te leggen. Wat in het begin met gegrinnik werd ontvaard, sloeg al snel over in bewondering, toen bleek dat Mama, want onder die naam nam ze deel, geheel op haar eentje deze twaalfurenloop zou aangaan. Petten af, daar voor sommigen enkele rondjes op meerdere uren verspreid al snel in de kuiten gingen zitten. Gelukkig voor hen was er ook voor massage gezorgd.

Ook meer aan meer vrolijke sportactiviteiten was er gedacht en het heuveltje met groene zeep (hopelijk werden er natuurvriendelijke producten gebruikt) zorgde voor heel wat lolletje. Behalve bij hen die de gladde boel op moesten rennen.

In de grote tent op het voetbalveld kon men nadien genieten van minder sportief amusement. Er kon naar hartelust en aan zeer democratische prijzen gegeten en gedronken worden en men kon er genieten van een sportkwis en enkele denderende optredens, die de sfeer, die over het algemeen zeer goed was, nog hoger brachten.

De enige spelbreker die dag was wel de motregen, die menig toeschouwer weg hield en die al snel het hele parkoers in een modderpoel herschiep. In de bochten dreigde het dan ook gevaarlijk te worden en tal van deel-

nemers probeerden, al dan niet met succes, een kennismaking met de grond te voorkomen. Op de koop toe kregen ze dan ook nog met hinder af te rekenen aan het aflossingspunt. De tientallen toeschouwers aan het tentenkamp

versperden ongewild de weg en botsingen bleven dan ook niet uit.

Stand

Al snel werd duidelijk welke de best georganiseerde kringen waren en in welk kamp de betere spotlui vertoelden. HILOK nam al gauw de kop en was daar niet

meer van weg te krijgen, hoe goed er ook geprobeerd werd door de anderen.

Rond middernacht lag de stand zowat vast. HILOK bleef leider, met op 9 ronden verschil PK, die op 6 ronden gevolgd werd door WK. Mama eindigde op de laatste plaats met 179 ronden, wat neerkomt op een afstand van 107,4 km. Weenigen onder ons die het haar na zullen doen.

Tegen middernacht bleken ook plots alle gele drankbonnetjes opgebruikt te moeten worden. Iedereen die nog met deze dingen op zak liep, haastte zich naar de drank- en eetgelegenheden om ze snel nog kwijt te spelen.

Omstreeks twaalf uur volgde dan de laatste ronde, die gelopen zou worden met een takkel. Het onttaarde in een ware euforie, waarbij enkele honderden studenten zingend en schreeuwend, soms per deelnemend team, soms in kleine groepjes de laatste 600

meter aflegden.

Radios

Kort hierop volgde het drummen om in de grote tent binnen te raken, waar om 0.30 h een optreden van Bart Peeters en The Radios zou plaatsvinden. Aan de ingang bleek al snel het nut van de inwisseling van de gele drankbonnetjes. Men kon er nu rode kopen, die wat goedkoper uitkwamen.

Bart Peeters zette zijn beste sfeer niet meer kapot te krijgen. De megafuif die op het optreden vormde, was zeer geslaagd, al vonden enkele mensen, die het niet zo op luiven hadden begrepen, dat de muziek best wat zachter kon. Het was trouwens ook nogal moeilijk zich even naar buiten te worstelen om wat frisse lucht te scheppen, wat best van pas kwam na een tijdje in de overvolle tent gestaan te hebben.

Met onderbreking van een kleine elektriciteitspanne, werd er tot in de vroege uurtjes doorgefeest. De twaalf urenloop is dit jaar uitgegroeid tot een groots spektakel waar sport en feest weer eens hun samengaan bewijzen.

Rudi Bettens

Verwacht...

Vorig jaar bracht 'Look Who's Talking' met de pratende baby Mickey (met de stem van Bruce Willis) wereldwijd meer dan 300 miljoen \$ op. Dan is het ook geen verrassing dat regisseur Amy Heckerling opnieuw in haar pen kroop, dezelfde acteurs verzamelde en naar Vancouver trok om er 'Look Who's Talking Too' te filmen. Op het einde van de eerste aflevering werden Mickey's problemen opgelost. Hij was er in geslaagd om de ideale vader en vriend in huis te halen: James, vertolkt door het tieneridool uit de jaren '70 John Travolta. Aan Mickey's rustige baby-leventje komt een einde als zijn zusje Julie wordt geboren. Dit is het begin van deel 2. Nou ja, de generiek toont ons de conceptie van Julie. Een grote eikel met de stem van de bekende Roseanne Barr wacht in de baarmoeder ongeduldig op de zaadcellen. Maar moeder Mollie, opnieuw gespeeld door Kirstie 'Cheers' Alley, heeft haar voorzorgen genomen en draagt een pessarium. Toch is er één zaadje dat een gaatje ontdekt. Zo komt er wat leven in Mollies buik. Negen maanden later ziet ze het levenslicht. Net als Mickey neemt ze geen blad voor de mond. Het is nu, aan onze kleine held om de zware taak van 'Grote Broer' op zich te nemen. Maar snel zal hij ondervinden dat deze taak ook nadelen heeft. Toch komt er na 80 minuten een happy-end. 'Look Who's Talking Too' is een ontspannende familiekomedie met een zeer eenvoudig verhaal en waarvan de originaliteit helaas verdwenen is.

Na 'Kindergarten Cop' en 'Three Men and a Little Lady' worden we nu een beetje overstelpt met de kleuterfilms. Wat mij opvalt is dat in al deze komedies de ukkies het 'penis'-woord snel leren gebruiken. Blijkbaar wordt de seksuele voor-

lichting al gestart bij de postnatale zorgen.

Op 27 maart komt ook een ander kind, Junior de Verschrikkelijke genaamd, de bioscoopschermen onveilig maken. Hij werd opgevoed door de nonnen, en na en-

kele wanhopige pogingen om hem te plaatsen bij pleegouders, wordt hij geadopteerd door een gelukkig, maar kinderloos echtpaar. Junior ontpopt zich tot een klein duiveltje dat veel ravage aanricht en waarvoor zelfs de kat zich moet verstoppen. 'Problem Child' is een overdreven, typisch Amerikaanse komedie die gelukkig maar 74 minuten duurt. Je kan beter wachten tot de video uitkomt.

Wie van actie houdt kan vanaf vandaag naar 'Q&A' - wat staat voor 'Questions and Answers' - gaan

kijken. Na '(Another) 48 Hours' trekt Nick Nolte nog maar eens zijn politie-uniform aan. Omdat hij iemand had neergeknald tijdens een onderzoek, moet hij onderzocht worden door de jonge rechercheur Al, vertolkt door Timothy

Hutton (bekend van o.a. 'Made in Heaven'). Het begint als een routineuze moordzaak, maar snel komt Al terecht in een immense corruptiehandel tot in de hoogste lagen van de New Yorkse politie en het gerechtelijk apparaat. Het blijkt nu dat Nolte niet de model-politienman speelt. Regisseur Sidney Lumet, wiens films meer dan 40 Oscarnominaties oogstten, heeft nu een traditionele politiefilm gemaakt met een mengeling van actie, geweld en achtervolgingen. We kijken al even vooruit naar

17 april, want dan gaat de nieuwste film van Oliver Stone 'The Doors' in Belgische première. Na 'Platoon', 'Wall Street' en 'Born on the 4th of July' vertelt hij ons nu de wilde opkomst en ondergang van één van de meest fascinerende rebellen uit de muziekwereld van deze eeuw. Stone gebruikt de muziek om een beeld te geven van de gebeurtenissen, die deels gebaseerd zijn op feiten, deels op zijn eigen verbeelding.

De 22-jarige Jim Morrison, met veel overtuiging vertolkt door Val Kilmer (bekend van 'Willow'), kapt met zijn studies en besluit met een aantal vrienden een rockgroep te vormen. Ze componeren hun eigen nummers en Morrisons vriendin Pamela Courson, gespeeld door Meg Ryan, is de eerste fan van de groep. Deze actrice werd vooral bekend met de namaak-orgasmescène in 'When Harry Met Sally' en is nu nog te bewonderen in 'Bonfire of the Vanities' naast Bruce Willis en Tom Hanks. Ze volgt The Doors op hun optredens in de vele tenten van Sunset Strip. Op de scène is Jim Morrison een overrompelende verschijning. Zijn rijpe stem contrasteert scherp met zijn babyface. Tussen 1967 en 1971, de bewogen jaren van The Doors, groeit hij uit tot een levende legende. Niet alleen door zijn grootse muziek, maar ook door zijn verbruik van vrouwen, alcohol en drugs. Na die vier jaar lijkt Morrison een kwart-eeuw ouder geworden. Zijn lichaam is verdubbeld in volume, zijn pafferig gezicht onherkenbaar onder een dikke baard en zijn speelse ogen dof, uitgeblust. Hij bezwijkt in Parijs in zijn bad aan een hartaanval. Nauwelijks 27 jaar oud en volledig opgebrand.

'The Doors' is een boeiend document dat een goede sfeer schept van de wilde jaren '60.

Johan Vansintejan

De Moeial

Tweewekelijks studenten-tijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, in samenwerking met BSG, Dienst Cultuur en Studiekring Vrij Onderzoek.

Adres

De Moeial
Gebouw Y
Pleinlaan 2, 1050 Brussel
Tel. 02-641 23 38

Verantwoordelijke

uitgever
Geert Baetens
Pleinlaan 2
1050 Brussel

Coördinator

Hoofdredacteur
Luc Verhelst

Redactie

Edwin Hacken, Felix Banda,
Frank Bolata, Geert Acke,
Herman Sweldens, Isabelle
Vandercasseyen, Johan
Vansintejan, Rudi Bettens, Teo,
William De Genst.

Medewerkers

Roger, Philip Osier, Ivan Feys,
Dirk Nevelsteen, Daniel
Pantucek, Brian Vatteroth, Jack
Van Handenhove.

Illustraties

Edwin Hacken, Elizabeth Van
Son, Dominique Osier, Rudi
Bettens, archief.

Deadline
Moeial 13:
10 april om
15.00h

Volgende Moeial-
redaktievergadering:
woensdag 10 april
1991 om 19u00,
Moeial-lokaal,
gebouw Y

Wedstrijd

'Q&A'

Omdat er veel wordt getranspireerd in deze politiefilm kunnen wij een aantal milieu-vriendelijke BAC deodorants weggeven. Het vol-

staat het antwoord op de volgende vraag op een (gele brief)kaart te schrijven en naar de Moeial te sturen of te brengen vóór 10 april.

Vraag: Wie speelde naast Nick Nolte de hoofdrol in '48 Hours' en 'Another 48 Hours'?

'The Doors'

Voor de fans van The Doors hebben we in onze prijzenpot een aantal exclusieve muziekcassettes en T-shirts van de film 'The

Doors'. Schrijf het antwoord op volgende vraag op een (gele brief)kaart en stuur of breng deze vóór 10 april naar De Moeial.

Vraag: Wat is de titel van de debuut-LP van The Doors die in 1967 van de persen rolde?